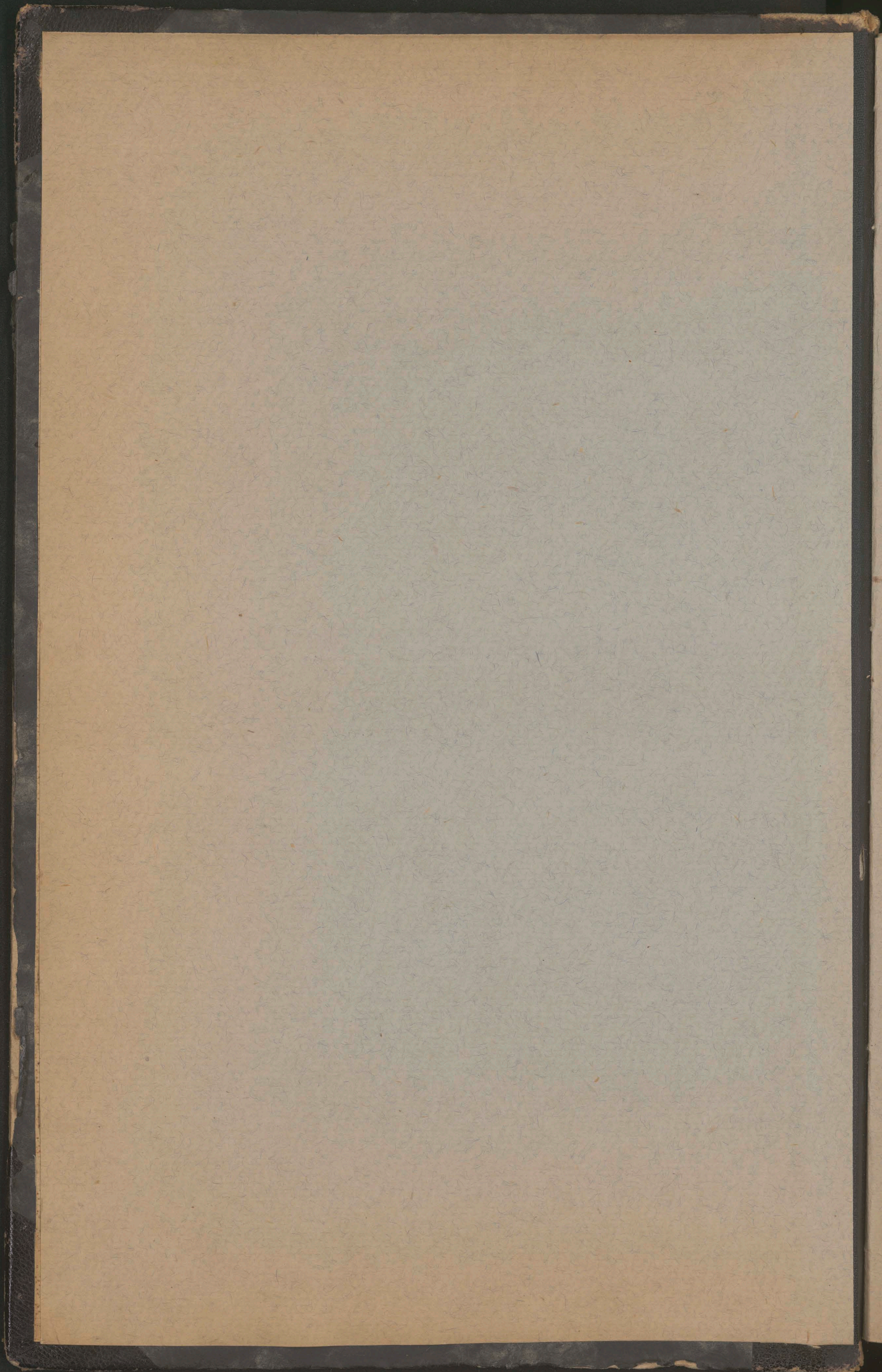
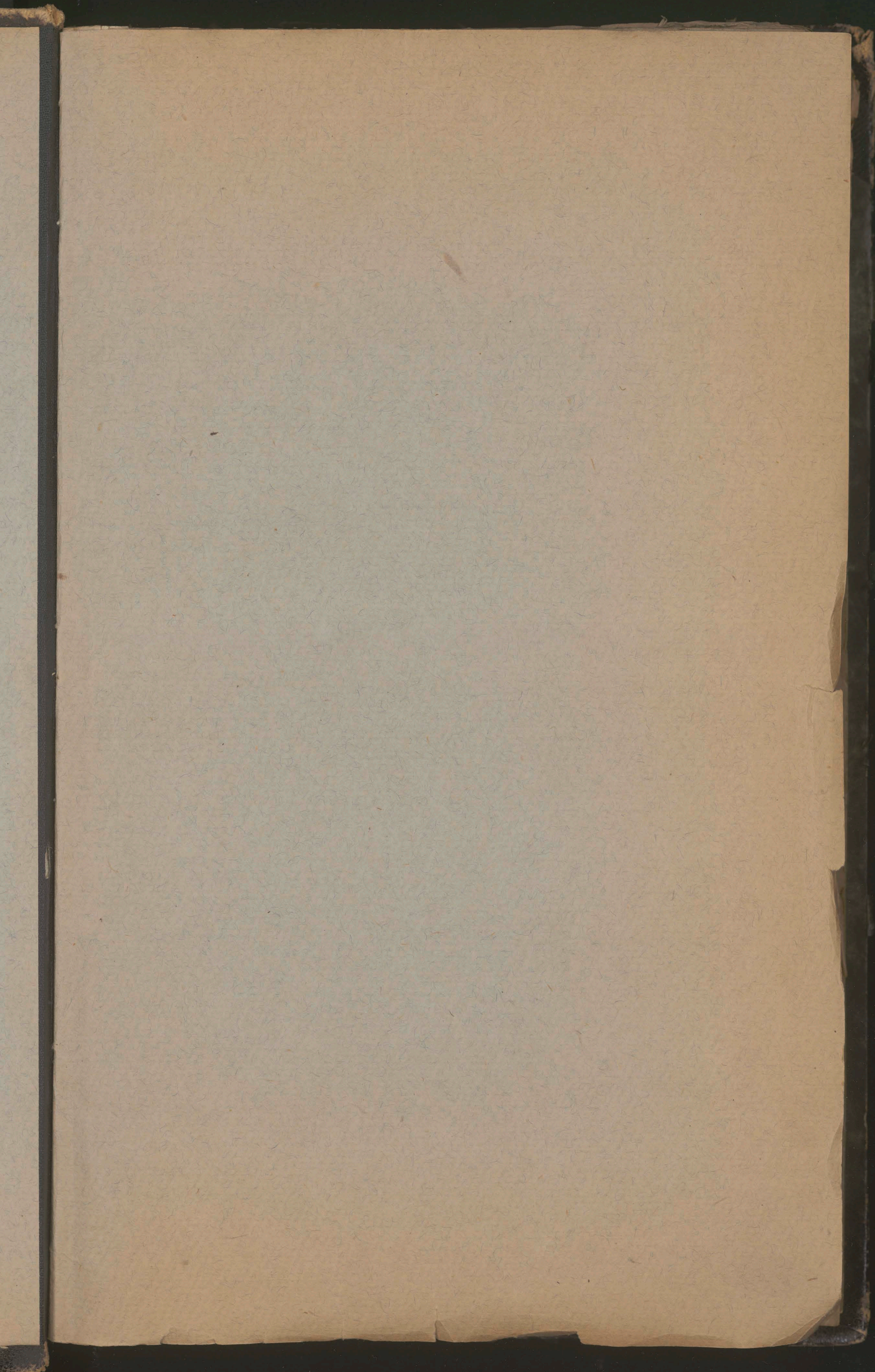

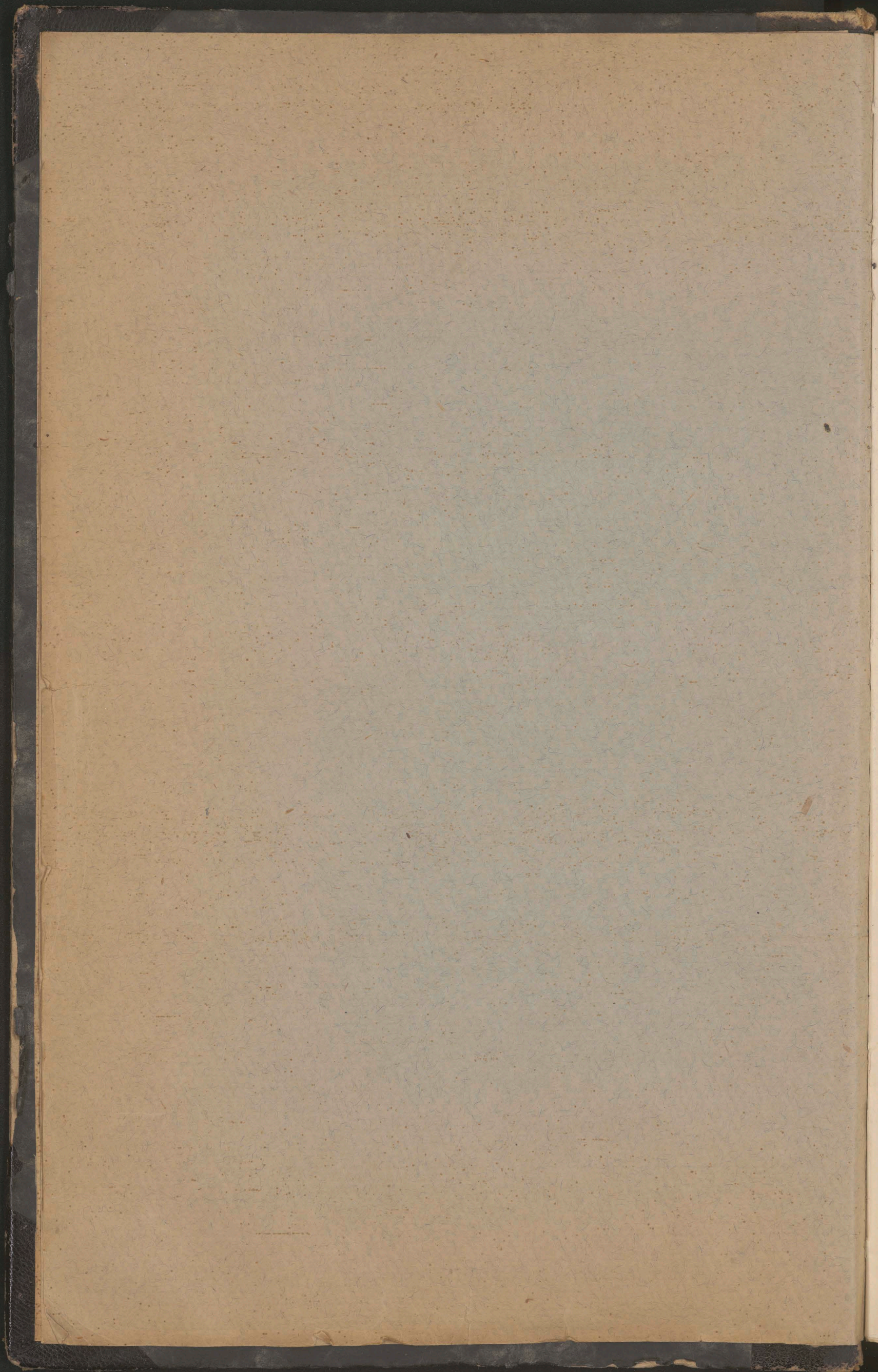

Katkov
15036
III P

15036

Z B I O R druków procesowych z XVIII. i XIX. w.

Tom II.

Nr. 1.	Elsner i Wisogierdowie r.1782.	szt. 1.
" 2.	Froelichowie r.1799.	" 3.
" 3.	Goldynga r. 1765.	" 2.
" 4.	Grabowski i Sieheń etc r,1799.	" 1.
" 5.	Grabowscy r. 1799.	" 2.
" 6.	de Grothuz i Piótr Książę kurlandz.r.1779	" 1.
" 7.	Grużyński i Podberescy r. 1799.	" 3.
" 8.	Haudring i Klüßhner r. 1779.	" 3.
" 9.	Haudringowie i Platerowie r. 1780.	" 2.
" 10.	Janowicz i Chodakowscy r. 1799.	" 1.
" 11.	Izraelowicz i Radowicki r. 1799.	" 2.
" 12.	Hryniewicz r. 1774.	" 1.
" 13.	Jezuici toruń. i Magistrat toruń. r. 1724.	" 3.
" 14.	Jasna Góra i Kłobuck r. 1790.	" 2.
" 15.	Jocz i Downarowicz r. 1800.	" 1.
" 16.	Kaczanowska i Brzozowski 1799.	" 1.
" 17.	Kalenkiewicz r. 1760.	" 1.

GRANDOVERSIA
VIA AGELL
1875

(Exviii ² 399) 10 kops

Dawo
3X XV ²
384

REPLIKA

Od W. J. Pani Kaczanowskiej Starościney Powierzchniańskiej przeciwko W. Thad: Brzozowskiemu Chorażemu Petyorh or.

S I S T E M M A S P R A W Y.

imo Władza przed Unią dożywotniemi mieć chciała Dobra Zwieryzdy, Dowertyski oraz Ziemię Gikańską, y postanowiła Dożywotniemi, Przywileiem Heronimowi Kwileckiemu danym w Dobrach natury dożywotniey niezgasła, bo z kondycyjonalnego imienia Lenności, znowu też Dobra do pierwszej sytuacji dożywotnictwa odwoła, y w nich wolnemu szafunkowi Panującym po Unii prawo dożywotnie zostawiła.

zdo. Też Dobra dla wynalasku prywatnego awantazu z dożywotnich w Lenne reformowanemi być niemogą, bowiem do zatarcia y zglądzenia w nich prawdziwey natury dożywotniey naciągnięte o lennościach Prawa y zarzuty niewyperswadują, a Przywilej J. P. Brzozowskiemu dany jako nieprawie właściwy rodzaj dożywocia w Imię Lenności zamienia, tak nieprawym y nieskutecznym upadła; przez co dożywotnictwa J. Pani Kaczanowskiej ruynować nie unie.

Zeby zaś to wszystko do przekonania pewnym y doskonałym było, proponuję rzecz do znajomości *ex Antecedenti*.

o Naturze nadania wtey Sprawie zachodzącey.

Dar Lenności od Zygmunta Augusta szczególnie y doczełnie iednemu Heronimowi Kwileckiemu Pifarzowi Skarbu Litt: 1567. Roku 7bra 7. Dnia y tylko następcom iego niolący przeznaczenie ani naturą y przymiotem pow szechnie Lennym stał się, ani dobrodzieystwem otwartym dla wszystkich, ani rodzajem wieczytym rozumiany być może bowiem od wszystkich rodzajów lennych warunk y Kondycya Przywileiu Przed-uniowego rozbym go y wydzielnym uczyniła, razem z wygasłym domem Kwileckich termin y dokończenie Lenności w Dobrach zamknęła, a dyspozycyą y szafunek ich, napotym wydobywa z pod doczesnego Imienia Lenności, łączy ku Dobrom szafunkowym, a zatym ku własney woli panującego jako direkto Domino przepis natury Dobrom oddaie.

Wolna była taka determinacya Przywileiu Panującym przed Unią dla czego przekładam udzielność Panowania, y naturę rządu.

Moc Panujących przed Unią tak była udzielna y żadnym obowiązkom niepodległa, iż samą tylko własną wolę w rządach y panowaniu swoim za styk y dyrekcyą miała.

Wten czas wolno Monarchom było, dac dobra, y odebrać one, wolno było, naturę dobrom przepisać y znowu ią według rozumienia swego odmienić; a co kolwiek intencyą wolą y postanowieniem piśma albo Przywileie rozrządziły, wszystko to przez szacunek Traktatu Uniewego niemniej według rozładney Prawa politycznego znajomości stało się Prawem Kardynałaym y nieporużnym.

A

Jakiey

- Takiey więc independencyi y tak możney władzy panowania przed uniowego nikt negocjować niemożo, chybaży kto albo niedważnie Traktat Uniowey negocjował, albo samowładność panującym przed Unią Monarchom wypierał.
- Zgadza się głos przeciwny nato co jest Prawem, zgadza się na absolutność, pagina ma repliki swoiey więc woła Monarchow przed Uniowa na Przywileie y iakiekolwiek pisma wylana prawem jest uniwersalnym ktora kwestyi y tłumaczenia niecierpi na sobie, lecz od exekucyi dependuje, y Exekwować siebie każe.
- Na cały Narod, y na wszystkie części kraiu rozciągała się udzielność nie odniey wyłączonym niebyło lecz całkiem wszystko podległym.
- Od udzielności dependowało przeznaczenie natury Dobrom, szafunek qualitatis & quantitatis, należał y poki udzielny Pan dor nie oddał, poki oddanym dobrom prawa y podległości czy to? wieczystey, czyto, Lenney, czyto dożywotniey zaślawney nie przypisał poty wszystkie Dobra tak uniwersalnie jako też in particulari stołowemi były, własnymi y dziedzicznymi, a przed Unią nierozdysponowane Dobra innego Imienia nad Imię dobr stołowych nie miały.
- Po Unii każda Dobr natura y sytuacya wzięta na siebie takie przeznaczenie y podział iakie im albo Przywileie, albo Prawa okrzyśliły, wtenczas stały się jedne Ziemiemi drugie dożywotniemi zaślawnymi &c.
- Lubo przez Traktat Unii Monarchowie zmniejszyli szafunek y władanie swoje lubo pozbyli siebie z mocy absolutności, a zostali ulegającymi mocy y zwierzchności Prawa, jednak to wszystko co przed Unią postanowili, co jakim kształtem y myślą nadania swoje rozporządzali wszystko uroczystość Unii dziełem nieodmiennym y wiekiułym przyeja y że rodzaj wszystkich nadań Przywileiow iakiekolwiek Dobra y ośiadłości obymniący wypłynął z Dobr stołowych oczewiście taż Unia perswadiue y przekonywa.
- Dobra dziedziczne Krolewskie powszechnie zwane były stołowemi a odchodząca za Przywileiem z nich część szczególną już wtenczas wdziewała na siebie istotę y przeznaczenie według Przywileiu, y takie imię brała na siebie; iakie dał Przywileiy.
- Niech w tym obiętność niezatrudnia Myśli Sądu bo ią wyrok y sentyment Konstit. 1569. folio: 763. znosi y uprząta tak pisząc: in protasi opatrujemy. Stany W. X. Litt: aby Exekucya ich samych y potomków ich według uchwały Seymowey w Koronie uczynioney niedosięła około Dobr stołu JK Mci od wżech przodków y od JK Mci samego komuzkolwiek rozdanych &c.
- Probuie Antecedens Konfitycuyi że wszystkie y rozmaite daniny, w zieliy początek y nastanie swoje z dobr stołowych, więc imię dobr stołowych obymnowało totum dominium, a wydział z nich części był miejscem czyli obiektem wolnego szafunku y daru.
- Coz daley taż Konfitycuya in Consequenti dowodzi; ona szafunek czyli rozdawnictwo dotąd udzielnym Monarchom dobr wolne y godziwe zatrzymuie, dalsze go broni ich rozrządzenia temi sto wy na karcie 774. A iż od tego czasu rozdawanie Dobr stołu w W. X. Litt: ustać ma &c. waruemy.
- Czemu ten warunek oszczędza Dobra stołowe, bo strzeże ich umniejszenia, czemu daniny Dobr stołowych po Unii zakazuje bo przed Unią udzielney władzy panowania udzielney mocy rządu czyli umniejszenia, na nich daru owe dobra podległy były monarchom, a po Unii stały się do szafunku niepodległymi.
- Więch Prawo Uniowe decyduje, a rozum y znaomość Prawa wierzyć każe, że dobra Krolewskie były ogułem y powszechnie stołowemi, y wszelka danina przed Uniowa na dobrach stołowych tylko w rozacy naturze y sytuacyi wzięła swoy rodzaj.
- Ostrzegła Unia pilny Dobr stołowych dozor, y niekazytelną całość tym końcem y myślą iżby dobra stołowe, albo uszczerbku w całości, albo uymy w dochodach nie miały, y te tylko niewolnemi do rozdysponowania Monarchom postanowiła ktore dobra obięte rewizyami, Lustracyami &c.
- Lecz Inne wszystkie dobra bez excepcyi y wyłączenia choćby miały Imię y tytuł dobr stołu Krolewskiego jednak są wolne y należne Krolom do rozrządzenia, a obywatelom do possydowania.
- Takiey są myśli y determinacyi Prawa mianowicie Konfitycuya 1590. folio: 1343. titulo kwarta W. X. Litt: Zdobrowolnym stanow zezwoleniem z dobr stołu naszego komu kolwiek viakim kolwiek Prawem w summach badz dożywociem danych czwartą część dochodow na poratowanie dać maia &c.
- Taż Konfitycuya 1590. folio: 1321. titulo Asskuracya decyduje, w te słowa, uchilając

schilaia: Statut y Konfytucya de non obligatis & oneratis bonis mea-
se Regie salvo iure Possessorum wszelakie kontrakty czynić prowiżoro naj po-
zwala.

Y Znowu do tegoż przypadku Konfytucya 1661. folio: 1496. titulo Lufracya
Dobr stołow: nadaie wolność Monachom do szafunku dobr stołowych w ta-
kiej determinacyi: niemaią też podlegać Lufracyi dobra które przez nas
od Ekonomii od dane są komu kolwiek Prawem dożywotain po konft: 1590.
wszakże Possesores będą powiani Kwartę płacić, a potom wolno nam bę-
dzie Zawszdy rozdawać takie dobra dożywotnim prawem.

Do tegoż końca y uważy konft: pozaięszą 1662. folio: 616. titulo pozwoła-
nie czwartey części dochodow przyłącza: a iż Staroito wie y Dzierzaw-
cy dobr wszelakich stolu naszego &c. byli powinni Rewizorom podać woy-
ty y ciuny żeby za ich instrukcyą Inwentarze czynić mogli:

Jeden cel, y jeden głos czytanych teraz Konfytucyi przepowiada iż przed Unią
uniwersalna nad wszystkimi dobrami z wierzchność panujących, ogulny
miała tytuł y nazywała stołowemi a po unii partykularnie czyli części tych
że dobr stołowych nadawać y szafować mogła.

Więc po Unii przypadłe stołowi Krolewkiemu Dobra Ruszenie Monarchowie do-
żywotnem nadawali a Possessorowie w dobrach stołowych o Possessyą do-
żywotnią godziwie y Prawnie starali się.

Zastanawiam tłumaczenie Prawa Uniowego bo go żadna siła y przewrotność
nieporuży, nie mowią daley o wolnym dobr stołowych szafunku, bo ta wol-
ność z wywodu Praw znaioma.

Co do Przywileiow naturę dożywotnią dobr Powierz- chnia wywodzących &c.

Przed Unią Krolowa Bona Obręb Ziemi Zwerzdy nazywający się od włości Pań-
skiej wyłączony przy granicy Bierztańskiej nad rzeką Niemnem leżący
włok 15. w sobie Zamykający z poddanemi na tymże gruncie osiadłemi
Kniaziowi Jarosłowi Kwileckiemu Plebanowi Pańskiemu y Mścibowskiemu
Pisarzowi Skarbowemu do dalszey woli y łaski swojej nadała.

1551 Aug. 27. data datt: Legatur przywiley.

Nieprzeznaczyla dobrom żadney natury nieuzwała ich wieczytmi Ziemi-
mi ani dożywotniemi, &c.

Ergo. Dobra Zwerzdy nad Niemnem położone a w obeysciu na 15. włok rozległe
nie są dobrami wieczytmi, Ziemiemi ani lennemi.

Czemu niemaią: Żadney natury bo żadnego im przeznaczenia Przywiley niedeter-
minował, lecz do woli y łaski Monarchini odłożył.

Więc determinacya dobrom Prawa y natury directo dominino należą stała się.

Bo warunek czyli odkład do dalszey woli pomykający bezpieczenstwo daru Kro-
lową Bonę wolną czynił do wistoczenia w nadane Zwerzdy prawa y po-
dległości, wolną też była ona wedle woli y łaski wspomniane dobra natu-
ralizować.

Lecz gdy Bona nadaniu swemu nierzypifała żadney natury a Traktat Unii żadne
go w tych dobrach nie został przepisu y prawa tylko Possessyą za Przywile-
iem Bony do dalszey woli zawieszającą.

Więc co sobie Krolowa Bona wyłączyła, co własney woli za chowała to każdy
następca Tronu mocnym był skuteczniac y naturę dobrom według woli
swoiey przepisywac, wieczytmi Ziemiemi, lub dożywotniemi stanowiąc.

Y niemożna inaczey rozumieć według rozsądnego przekonania iż by nie wolno
było panującym w Dobra niemaiące własnego Imienia, y obrządku umieścić
istoty prawa.

Powiedzieć chyba że Bona udzielną Pani niemogła daru swego do dalszey woli
odkładać w koniec chyba albo odkład nieważnym, albo Przywiley wątpli-
wym uczynić albo rozumieć że dobra bez natury zostawac mogą.

Lecz udzielnosc panowania y traktat Unii ekuzuie Przywiley od obojętności, a
zakład wnim czyli warunek do dalszey woli od nagany wyręcza.

Wolną ona była zachować excepcyą, nieuszkodzowała iey więc też wolność y sku-
tek do następcow Tronu przepłynęły.

Ergo następca Tronu wolnie y godziwie po Unii między innemi dobrami 15.
włok obrębu Zwerzdy dożywotniemi uczynił a uczynione wolnie y praw-
nie zostaią w dożywotnictwie J P Starościney.

Przed Unią pomienionych wlok Piętnastu Zwerzdy Heronim Kwilecki Pifarz Skarb. Litt: nietrzymał, y Przywilej iego 1567. R. 7bra 7. dnia datowany tychże wlok 15. nieobeymował y danich regulowany niebył.

Czemu? tak jest przekonywam różnością Przywilejow różnością osob y o sobną dystrynkcyą sytuacyi dobr.

imo Xiądz Jarosz Kwilecki Pleban Puński bierze od Krolowey Bony Przywilej na 15. wlok Zwerzdy, a wpozniejszy czasie ziednal Przywilej Heronim Kwilecki Pifarz Skarb: od Zygmunta Augusta na infsze Zwerzdy Dowtertyfski oraz Ziemię Gikańską.

Ergo między Xiędzem Jarozem a Heronimem Kwileckim różność osob y co nadano Xiędzu Plebanowi Puńskiemu, to niebyło nadanym Heronimowi Kwileckiemu a niemając owych 15. wlok Heronim Kwilecki sobie na lanych mimo Possesiyą y nadanie Xiędzu służące niemógł przed Unią też wloki possydywać, y niepossydywał.

ado. Zwerzdy wliczbie 15. wlok Xiędzu Kwileckiemu naznaczone według pisma Przywileju nad Rzeką Niemnem przy Granicy Byrsztańskiej mają swoje położenie.

Contra Przywilej Heronimowi Kwileckiemu na Zwerzdy Dowtertyfski y Ziemię Gikańską dany wyraża iż' te obręby leżą obapol rzeki wierzchni niewyrza ani sytuacyi ich nad Niemnem ani Granicy Byrsztańskiej Czytac ad Casum oba Przywileje.

Ergo Sytuacya od sytuacyi dobr między sobą różnemi są przeto każdy Przywilej infszą rzecz obeymuie, na inne położenie gruntow dany pod Imię iednego nadania niema iedności y złączenia, bo oddzielne y nieiednostayne.

Niemozno albowiem dopuścić takiego rozumienia iż by to iednym celem było co ma sytuacyą nad Niemnem y co ma sytuacyą obapol rzeki wierzchni, bo te położenia są przeciwnemi sobie.

Juaczey rozumieć, więc chyba albo sentyment y dar Przywileju odmieniać, albo położenie gruntow reformować y przenosić.

Przywilej ~~przenosić~~ 1567. w Zwerzdach, Dowtertyfskach y Ziemi Gikańskiej ogułem kładzie liczbę wlok 43. a niedystryngwie wiele szczegulny obrębma rozległości, y extensyi.

Ergo? pod uniwersalnym imieniem daru niemozno wciągać partykularney części wlok 15 Zwerzdy, bo positive nieopisane infsze Przywilejem nie zajęte.

Bo gdyby te wloki dosięgał Przywilej, więcby napisal że 15. wlok z Possesiyi Xiędza Kwileckiego odbiera, a też wloki Heronimowi Kwileckiemu oddaie aże &c.

Jtem do Przywileju 1567. Heronimowi Kwileckiemu danego te wloki nieweszly bo wakującymi niebyły zostaiąc pod pierwszym Przywilejem Bony y pod possesiyą Xiędza Jarosza Kwileckiego Plebana Puńskiego.

Niema w Przywileju Heronima Kwileckiego 15 wlok Zwerzdy obiętych, niema zwyczajnego Przywilejom wyrażenia iż też wloki wakującymi po Xiędzu Jarozu Kwileckim zostały, y do szafunku przyszly.

Ergo? Przywilej 1567. Zwerzdy nad Niemnem leżący nieobiał, a zatym żadney w nie natury niewfaczył y nienadał, dla czego te wlok piętnaście wolnemi będąc od Przywileju Zygmunta Augusta niemiałły żadney w sobie natury przed Unią

Ale po Unij naturę dożywotnią każdy Monarcha mógł wyznaczyć, ad Fundum Possesiyi powierzchni pro attinenti przyłączyć y dożywotniemi uczynić bo Przywilej Bony iako prior Actus salwę do własney woli postanowił, a posterior Actus rozrządzących dożywociem wolę y determinacyą uskutecznił.

Jakoz stały się owe 15. wlok Zwerzdy cum toto situ Powierzchnia dożywotnemi, bo w takim stanie y naturze wola y łaska po Unij Panujących Monarchow mieć chciała y postanowiła. &c.

Dwoiaka między Zwerzdami różność, iedne z Przywileju Krolowey Bony, drugie z Przywileju Zygmunta Augusta wyszly dla tego więc przelożyłem ich dystrynkcyą iżby Sąd wiedzial że choć całość Dobr jest dożywotnia, lecz w składzie y nastaniu ich nierówność, bo Zwerzdy Xiędzu Kwileckiemu nadane żadney przed Unią niemiałły natury.

A Zwerzdy Heronimowi Kwileckiemu Pifarzowi Skarb: Litt: konferowane miały naturę dożywotnią przed Unią, y Traktat Unii też naturę nieodmienną w nich został.

Proba tego

1567. 7bra 7. dnia Heronim Kwilecki Pifarz Skarb. Litt: będąc dożywotnikiem Dobr

Dobr Zwerzdy Dowtartyzek y Ziemi Gikańskiej prosił Zygmunta Augusta iż by iemu też Dobra na wieczność potwierdził.

Słowa Przywileiu iakoż on Heronim Kwilecki tych dwóch obrubow Zwerzdy Dowtartyzek y Ziemi Kikawieckich za zemlu Kowalewsczyznu w otmenie danych wedle daniny naszey spokojnie dzierzał, tym obyczaiem iż on sam tych obrubow do żywota swoiecho używaty, a pożywote ieho Małżonka Helena Borowskaia w wene swoim 600. kop Hroszey, a deti ieho kotoryieby z neiu miał w druhoy summie 600. kop hroszey; derżat mieli do tako ho czasu pokulby onaia summa zone y detiom ieho z Skarbu naszoho była oddana &c. &c.

Już tedy jest przekonany y dalszeykonwinkcy nietrzeba że Dobra Zwerzdy Dowtartyzki y Ziemia Gikańska do żywotniemi były, y dożywociem Heronimowi Kwileckiemu aż do oddania summy assekurowane; Przywileiem.

Kwilecki chciał zyskać wieczność y żądał od Monarchy nadania wieczności, lecz gdy utronił Zygmunt August od prozby Kwileckiego nie dał iemu dziedzictwa, lecz Dobra Lennemi ogłosił.

Nieprzyiół Kwilecki takiego daru ktory intencyom y prozbie iego przeciwny stał się, niebrał listu od Krola na podanie lenności więc Przywileiu na lenność nie exekwował, bo lenności mieć niechciał, y lenności nieprosił.

Przywilej Zygmunta Augusta Lennemi Dobr nieuczynił, a Kwilecki Lennikiem niebył, bo wtenczas valent skutki Przywileiu, kiedy exportujący skutecznym mieć chce Przywilej.

Lecz Contra est w terazniejszym przypadku niewziół podania Kwilecki więc nie ma skutkow Lenności, niema natury Lenney bo prożna y niekukowana.

Niemiał Kwilecki Possessyi Lenney, lecz possydował iako dożywotnik y zastawnik więc niebył Lennikiem &c.

Choćby pozwolić na to że Zygmunt August naznaczył w Dobrach lenność, a kwilecki przyiół oną iednak ten dar lenności nie jest darem wieczystym, ale tylko doczesnym bo dla iednego domu Kwileckich ordynowany.

Tenże dawca Przywileiu co stanowi Lenność, sam znowu w iednym że momencie znosi Imię Lenności z Dobr Ergo niemasz Lenności bo ta z życiem Kwileckiego być przestała y obumarła.

Kondycya Przywileiu negując existenciam Lenności naturalną daie perfwazią w takim wyrażeniu. A iezeliby Heronim Kwilecki y żona iego niemaiący potomków muszczyńskoho rożaiu z seho swięta zoszli, a doczki by ich po nich zostali tohdy my Hospodar y Potomki naszey iezeli pochoczem wniesienie wienu żony Kwileckoho detomich albo komu ona zapiszet 600. kop hroszey, a dczkam ich wyprawy druhui 600. kop hroszy z Skarbu naszoho zaplatit maiem. A takowye potomki ich, y tot komuby Zona Kwileckoho wena swoiecho zapisała, wziawszy sumu pienezey dwana at sot kop hroszey, onoie imienie ku stołu naszomu Hospodarskomu y potomkow naszych pustity powinni budut: &c.

Wziąć na delikatny rozładek do przeważenia wszystkie tego Przywileiu warunki y słowa znajdzie sąd prawdę do tego celu zamierzoną iż Dobra Zwerzdy Dewtartilzki y Ziemia Gikańska Lennemi nie sa.

Jednemu domowi Kwileckich przepisana lenność, a po wygasley linii ogłoszone dobra stołowemi, bo do stołu J. K. Mci wracać kazano.

Ergo iednemu domowi uczynione dobrodzieystwo, nie jest dla wszystkich rownym losem, y rownym dobrodzieystwem, bo w osobie Heronima Kwileckiego y być nastalo, y być przestało.

Gdzie jest prawdziwa y nieoboiętna Lenność, wenczas jest wieczystą

w terazniejszym procederze wieczności Lenney niema, bo doczefna iey determinacya do iedney familii przywiazana w iedney ofobie początek bierze y gaśnie.

Pozwalam! do'ozona Kwileckim wieczność Lenna, lecz ten warunek niepoftanowił dobrom natury wieczney, ale tym końcem y myślą nadana wieczność dla Kwileckch iezli Imienia ich wieczna będzie następność.

Ergo domowi Kwileckich dozwołona wieczność, nie uwieczniła w dobrach Lenności, bo kondycya wieczności nie dobrom lecz favore ofob nadana a zatym Lenność doczefna bo Imię swoje w zyciu ofob zamkneła.

Ordynacya y porządek Lenności ten ma koniec y powinność iż gdy iedna familia Lenna w descendencji swoiey upada, na tenczas taż Lenność za Przywileiem w dom drugi przepływa.

Lecz gdy Zygmunt August dla innych familii umknoł tego daru, a pozeyściu Kwileckich przywrocenie dobr do stołu naznaczył.

Ergo Lenności mieć niechciał bo dobra Lenne do stołu nieprzychodzą a tym dobrom formę powrotu przepisał.

Udzielny Krol dawca daru przed Unią w Przywileiu swoim dodaie te slowa powinni będą potomkowie Kwileckiego one Imienia na do stołu naszego Hofpodarskiego y potomkow naszych wypuścić &c.

Więc Monarcha wydał intencyą y wolę swoią ze tym końcem chcial mieć dobra do stołu przywroconemi, iż by one po wygasley linii Kwileckiego stawszy się. stołowemi tak były wolne do szafunku po Unii iak rodzaj dobr stołowych był wolny y niepodległy przed Unią.

Miec dobra przywroconemi do stołu, jest to iedno co uczynic one stołowemi gdy więc dobra stołowe wolno było iak chcąc rozrządzać Monarchom przed Unią, przeto ta kondycya przed Unią wa y szafunku Zygmunta Augusta, y następcow iego udzielnemi do rozrządzenia zostawiła.

Czemu bo warunek dokłada do stołu naszego Hofpodarskiego y potomkow naszych przywrocic:

Ergo dobra Zwerzdy Dowtertyfzki y Ziemia Gikanińska stołowemi przez moc tego warunku stały się, a tytuł lenności zatrąciły.

Rodzay wszelakiego nadania choć w rozney naturze lecz nastął z dobr stołowych, Monarcha zaś na nich dziedzictwa czy lenna formując, pozbawiał siebie z mocy panowania.

Lecz tu Lenności directe nie formował bo znowu sobie do tychże dobr wstęp y Praw zostawił, inde z mocy panowania niewyśląpił.

Pozwalam, te dobra do stołu przywroczone być niemogą, które oddane są bez kondycyi, y ostrzeżenia, iakże więc te dobra niewolnemi mają być do powrotu, które udzielna władza prostym wyłączeniem sobie zachowała.

Mowi strona na karcie drugiey powroczone dobra być niemają do stołu które odeszły od stolicy Krolewskiej lecz te dobra nieodeszły bo do stołu oddać kazano, więc infza rezolucya między odeszłemi a nadeszłemi od stołu dobrami.

Przywilei iezeli ważny do lenności, ważnym być musi do kondycyi lenność znoszącey bo go ieden czas ieden Monarcha stanowił, a iezeli nie ważna Kondycya, tedy razem nieważny punkt lenności więc iedno drugie znosi, y słabi akt Przywileiu razem albo ważnemi, albo nieważnemi stają się.

Odwołana lenność, niemożno znegować Kndycyi, bo iezli Monarcha udzielny dał dobrze Imię lenności, więc rownie dobrze salwę przywocenia dobr do stołu iwego determinował.

Utrzy-

Utrzymać lenność a wygłozować kondycją, więc chiba tak rozumieć że Pan dzieziczny mocen był tylko do ustawy lenności, a nie mocen do ustawy kondycyi.

Ad utrumq; absolutna wola była w tey intency zamierzona iż by dobra dla Kwileckiego Lennemi były, a po tym po zeyściu Kwileckich iżby nikomu lennemi niebyły lecz stołowemi tak niepodległa moc Przywileiu przeznaczyła więc quod factum est infectum fieri nequit.

Gdyby nieobojętna lenności była determinacyia, więcby Przywilej wychodził bez kondycyi bo in alio casu niekondycyjalny stan lenności przypada do szafunku nie do stołu.

Tu zaś excepcya do stołu, więc dobra stawży się stołowemi niemogą być szafowane lennością.

Ważność Przywileiu co do lenności ustała razem z życiem Kwileckiego, zaś co do kondycyi nabrała mocy y waloru po życiu Kwileckiego, Bo lenność skończyła czas y przeznaczenie swoje, zaś kondycyya wzięła wtenczas odbierać skutek, kiedy ustała lenność a dobra znowu według pierwzey natury dożywoćia dorządu przyzły.

Na pierwzym czele Przywileiu wyznana dożywotność, dobr tandem Krol czyni dobrodzieystwo dla Kwileckiego dopuszcza iemu używać lenności, w końcu woli swoiey zdeymnie Imię lenności z dobr, reformnie na stołowe każe do stołu oddawać.

Przeto permiffya dopuszczająca lenności czyni tylko dobrodzieystwo a rozkaz powinnemi dobra ku stołu Krolewkiemu czyniac mocniejszy jest bo znosi permiffya y jest maxyma Przywileiu.

Więc dobroczynność czyli permiffya lenności upadać musi, gdy ona wyraźnym panującego rozkazem zwatłana, ad statum priorem odwołana

Naznaczone oddanie summy y przyłączenie dobr do stołu więc iak sam ow dawca daru był mocen pisać y stanowić kondycją tak Krol Stefan następca Tronu mocen był wypełniać, czemu bo ta salwa według Przywileiu Zygmunta Augusta nieuskteczniiana przez iego przepłynęła do stefana Krola na uskuteczenie.

Skarbowi summę opłacać każe, gdybyż skarb opłacił pytam się iakimby prawem trzymał.

Odpowiadam trzymałby Imieniem dobr stołowych według kondycyi Przywileiu, wolno więc. Skarbowi opłacić było, summę zawfze iednak Dobra byłyby stołowemi, a nie Lennemi.

Jeżeli rozumieć że dobra są lenne, czemuż do skarbu idą po zapłacenie summy, więc transformują naturę bo oswobodzenie Sarbowi dobr Skarbowych nie zaś lennych przyzwoite jest.

Inaczej rozumiejąc według opinii strony żeby dobra lennemi były, a summy ze Skarbu rekwirowały więc skarb opłaciwszy dobra lenne stawałby się lennikiem, czego wfzelka znościomość broni.

Czemu Przywilej niepisze że Skarb ma opłacić, a dobra wolne znowu iść mają wlenność Czemu niekaże iżby ten Sukcessorom Kwileckich oddawał summę kto Lennikiem zostanie, lecz przymnie na siebie y następcom zapłacenie.

Ergo niechciał Lenności w dobrach niechciał nikogo mieć na potym lennikiem lecz chiał stołowej possessyi, iż by w naturze stołowej possessyi zostające wolne były dobra iemu y następcom do szafunku y przepisania im według woli swoiey natury.

Dalsza myśl y Intencya Przywileiu iżli my Hofpodar y potomki naszymy pochoczem zaplatit maieim &c. więc kończy na tym iesli nie-

zechce zapłacić izby possessya sukcesorow Kwileckiego oboiey płci zastaw na y dożywotnia taka była y trwała in ultra iaka była przed Przywileiem piszącym imię lenności.

Natura lenna przywiązana jest do osob męskiego rodzaju tu zaś pozwała oboiey płci mieć possessya, więc niema formy lenności.

Niema lenności bo corki w lennościach niedziedziczą, Corkom zaś Kwileckiego zachowana possessya więc determinując niewieścią płęć do possessyi w samey determinacyi osob wyniszczył naturę lenności.

Przywilej formuie possessya dożywotnią zastawną stołową tandem dodaje Imię Lenności.

Ergo lenność przywołana contrapofitis niemoże się wydobyć bowiem dobra stołowe niemogą być razem y stołowemi y lennemi, niemogą też być dożywotniami bo termin lenności gdzie jest pewny protota stirpe tam niema obrzadku y tytułu dożywocia do osob niewiąże.

Zaczyn przywilej choćby chciał mieć lenność, lecz wraz ją y w tymże momencie wypowiedział, choć afirmat lecz wraz negat więc Zamorzona lenność, a ożywić ją więc zażyć wolności contra przywileiowi niedającym wieczney lenności.

Kwilecki bez synny, Kwilecki przed Unią umarł Corka iego in voto wolan wa dobra Zwerzdzy Dewtertyfszki y Ziemię Gikańską w czasie Unii possydowała więc Traktat Unii possessya zastawną w osobie Corki Kwileckiego a nie lenną znalazł y został.

Lenność z głowy Oyca na Synow przepływa, lecz Kwilecki Syna nie miał, więc lenność poczasi Unii niebyła bo niezostawszy Unii Syna Kwileckiego, niezostala lenności w dobrach:-:-:

Rzecz około wyvodu Konstytucyi Uniowey y odpowiedz na zarzuty.

Do wszelakiey natury Dobr Kontt: 1559. Folio: 778. vol. 2do. w tych prawach założyła bezpieczeństwo: Także wieczności feuda albo lenna Frymarki, zamiany dożywocia zastawy wszelkie na Seymie, y bez Seymu uczynione wedle kazdego przywileiu wiecznemi czasy dzierzane być mają nieprzywodząc ich w żadną wątpliwość ktorymkolwiek obyczaiem y wykładem.

Nietrzeba explikować Prawa bowiem determinacya iego sama się aż do poięcia tłumaczy y wyjaśnia.

Ta rozporządziła moc swoią, ta stan y naturę w dobrach okryśla, a w nich inszego stanu y rodzaju mieć niechce, tylko iaki nadały im Przywileie, yo naturach donr pisać kończy powszechny wyrok według kazdego Przywileiu wiecznemi czasy &c.

Więc inszey natury niewlala, Unia w dobra tylko taką naturę y przepis iaką w warunkach Przywileiow znalazła.

Zgadzam się z Argumentem strony iż kazda Possessya ma być rozumiana wedle Przywileiu lecz zaraz tym napisem prawa znoszę Opinią lenności przez J. P. Brzozowskiego żadaney.

Niech tak będzie że Przywilej 1567. datowany dobrom dał Imię lenności, lecz dołożył kondycya izby po zeyściu Kwileckich do stołu Hospodarskiego wypuszczone były.

Pod takim zakładem dana lenność, iezeli jest wieczna tedy y kondycya wieczna.

Wieczność lenna z życiem Kwileckich upływa, wieczność kondycyi po z gassey linii odbiera od stołu Krolewkiego dobra.

Lenność wieczna pro sola Stirpe Kwileckich, czyni dobrodzieystwo, kondycya

kondycya wieczna zawadza wszystkim iżby nikt po tym lennikiem
niebył.

Jtem słowo Przywileiu wziewszy sumnę powinni będą wypuścić do-
bra do stołu naszego y potomkow naszych.

Więc dobra uczynione wiecznie stołowemi, tak rozumieć trzeba, bo
Unia wedle każdego Przywileiu wiecznemi czasy przyznaie do-
brom naturę.

Co więc iest oddano stołowi, to niecierpi na sobie lenności, uznać do-
bra lennemi a zboczyć od kondycyi przeto skazony będzie Trak-
tat Unii, y iuz kognicya natury dobr niebyłaby według Przywi-
leiu, lecz przeciwna ustawie iego przed uniowey.

Wnieiono że Krol własności dobr zrzekł się lecz te zrzeczenie Kwile-
leckiemu doczefne & non alijs, dał lenność, lecz te dobrodziey-
stwo Kwileckiemu non alijs.

Obiekcy z Repliki na karcie 3. dobra quaestioniis wdziały na siebie
naturę lenną za wołą famo władcy, przywileiu zaś naturę lenną
nie mogły iey inaczey opuścić chibaby znowu przez famo władzę
zdięta była.

Reponitur zgadza się że Pan udzielny mógł przepisać y zgasić naturę
lenną, tak się teraz dzieie Zygmunt August Zwerzdy y Dowter-
tyzko lennemi ogłosił, a potom dostał przywrocił, więc kto-
ry dał imię lenności, ten wraz y pozbawić mocnym był.

Summy nienuie, sprawy o sumnę niema więc gdy concedit na wart
nek summy razem concedit y na kondycyę galszącą lenność.

Nieprobuie lenności przyłączona do dobr służba woienna, poty bowiem
służba Ziemia woienna winna z nich była, poki dobra lennemi
były ustała lenność, ustała y służba Ziemia.

Jeszcze wnieiono pagina 4ta iż kondycya nie względem lenności lecz
względem summy dla sukcesorow Kwileckiego zapisana.

Kondycya względem summy bierze skutek gdy ia Skarb opłaca albo
na tychże dobrach lokuie w ten czas przestaje być kondycyą y nie
idzie potym in ultra.

Ale kondycya, względem lenności inny zamierza koniec bo dobra ku
stołowi wypuścić naznacza więc te są iey wieczne skutki iżby ty-
tułu lennego w dobrach niedopuszcza wiecznie.

Wtenczas wierzyć obiekcy że kondycya przynosi tylko warunek
summie a około dobr nie niestanowi kiedy się będzie godziło wy-
przec wiarę y głos Przywileiu.

W Nim znajdzie sąd Kondycyi różność, summ a oddaniem summy, len-
ność wroceniem się do stołu kończą swoje przeznaczenia.

Więc kondycya y sumnę waruie, y Dobra do stołu od woływa.

Ktoż ieszcze nieprzekonany smie mówić o tym że kondycya ubespie-
cza tyko sumnę.

Wszak nie summie, lecz dobrom do stołu powrocić kazano Ergo wyro-
kiem Przywileiu dobra objęte, y kondycya do reformy w nich
natury lenney rzetelna y prosta.

Jeszcze Przywileiy 1567. nienastał, ieszcze o imieniu lennym wzmian-
ki y głosu niebyło, summa iuz miała na dobrach swoje ubespie-
czenie przy dożywociu tak uczy Przywileiy. Czytać ad casum.

Więc Summa względem siebie niepotrzebowala kondycyi, bo oprócz
imienia lenności opierała sytuacyą swoją na Przywileiu dożywotnim.

Objekcy na karcie cwarter w te słowa przywarowaniu sum dla Co-
rek Kwileckiego kondycyi żadney niemasz ktoraby naturę wie-
czney lenności słała, a kondycya pasczenia dobr do stołu nie
szkodzi naturze dobr lecz do sum regulatur.

R. Jeden Przywilej y lenność mieć chciał,, y tenże kondycya przeciw-
na lenności zapisał ieden moment obie maxymy z sobą niezgo-
dne wydał iakże mowić że niemaz kondycyi, gdy iest kondycya
rozwiązająca lenność.

Mowić nie szkodzi lenności kondycya, ale też y nie nieudokonała iey
wszakże nikomu tylko lenności do stołu przychodzić dysponie
więc nie do sum regulatur.

Razem y iedną wolą co iest postanowionym, razem więc iedną trwałość
mieć powinno, tak Przywilej co nazwał dobra lennemi, y zno-
z nich wyruynował lenność według woli własney rozumiany być
musi iednostaynie.

Bowiem w doskonałym prawdy rozporządzeniu niegodzi się iednego
związku rozrywać, Przywileju ad punctum ważnym ad punctum
nieważnym czynić.

Wszakże ani poznieysza kondycya, ani pierwsza lenność, gdyby nieby-
ło kondycyi niebyłoby lenności więc iedno od drugiego dependu
ie, iedno drugie do ruiny zbliża. A tak w kondycyi u więzła
y obumarła lenność.

Lenność była przyczyną Przywileju skutki Lenności były przywiazane
do kondycyi, nieodrzuć teraz pretextu lenności, byłoby nie-
czynić kognicyi na skutki y powody iey.

Daley explikuję słowa konsttt: Uniowey na karcie 773. wyrażone tak-
że nadania na Dygnitarstwa Urzędy, ktore zdawna y własnie na
nie należały zaitawy y summy wszelakie wzupełnym prawie
swym zostawione być mają niebędąc powinne żadney części do-
chodow swych na co innego nad teraznieysze dzierzenie Przywi-
leie albo listy obracać, okrom pożytku swego &c.

Więc iakie dobra do przyzwoitości Urzędu dane, a podczas unii zadzier-
żane dla nich zgłosu tego prawa całość y bezpieczeństwo wypa-
dły. ale dla innych dobr sytuacyi dalekie, y nieużyte.

Otwartym iest iż to Prawo niezamierza mocy ktoreby tak silne było,
iż by dzierzenie uniowe wiecznym y nieprzemiennym stało się.

Czemu bo dzierzenie Uniowe nie samo przez się mocni y uwiecznia się
bie, ale przez formę Przywileju iedna dla siabi naturę possessyi.

Słowem każde dzierzenie Uniowe według listow Przywileiow, ma być
rozumiane Ergo possessya Uniowa nie iest Artykułem sprawy al^c
Przywilej do possessyi ten przewodnikiem do natury ten maxym^a
do przekonania.

Prawo każe y perswadiue o Possessyach według Przywileiow y nadań,
rozumieć wiecznie.

Więc waruie każdemu na czas po Uniowy Possessyą y szacunek przed
Uniowych Przywileiow.

J Z tąd przekonywam że konstytucya Possessyą Uniową nikogo aktorem
nieuczyniła, ale na czas po Uniowy kognicyą każdej Possessyi, we-
dług każdego Przywileju odłożyła.

Jdzie zatym o Possessyach naturalna perswazya, iż nie tak one mają być
trzymane iak Unią została lecz iakim kształtem y zakładem w kon-
dycyach Przywileju po Unii zostały się.

Jeszcze też Konstytucya ku dalszey potrzebie władzę wolnego szafun-
ku po Unii rozpostrzeniając na karcie 774. tak pisze wszakoż Imio-
na ktore kolwiek z domow Xiążęcych y Pańskich do stołu J. K.
Mci według woli y łaski swoiey rozdawać mamy &c. &c.

wydatnym iest przez moc tego Prawa, że y spadek dobr do stołu Kro-
lewskiego zwyczajny, y szacunek ich zwierzchności panującey
właściwy.

Nieptze-

Nieprzeczę temu że przychodzące dobra do stołu niemają być zatrzy-
mane, przy aktualnym Krola używaniu, lecz zaraz powinny wy-
chodzić darem dla zasłużonych.

Chcymy pozwolić na to iż

~~J~~ak wtakim stanie y kondycyi powinien Monarcha dzielnicę łaski
swoiey na dobra przeznaczać, w jakim stanie do stołu iego przy-
chodzą, ~~o tego obciążone powinności Prawa dostzegają.~~

Dobra Zwerzdy y Dowtertyfzki przyzły do stołu, przyzły do szafun-
ku krola gotowe z sobą mając prawo, lecz nieprzyniosły lenności
bo Przywilej kładąc na nie kondycya, przywrócił ich do pierw-
izey natury dożywotnictwa y dla tego chciał mieć wypuszczone
mi do stołu, iżby pod imieniem stołowym władza panująca zno-
wu iaką chcać przy oblekła natura

Między spadającymi do stołu dobrami dystynkcyą, y dla tego znoszę
suppositum przeciwne pag: 4. wypisane dowodząc że w spadku row-
ności niema.

Lenność bowiem z przyrodzonego powołania, czyli proprio iure feu-
di płynie do szafunku Krola więc dla lenności kondycya wrocce-
nia do stołu nieprzydatna.

A Ze kondycya przeciwko regułom lennym dołożona, więc niemaż
lenności gdyby zaś lenność prosta y pewna była niebyłoby kon-
dycyi.

tem przypadają dobra do stołu dziedziczne Ziemskie czyli iure cadu-
co, czyli ad fiscum, lecz ten spadek nie naturalnym porządkiem
ale przypadkowym według Artykułu 10. z R. 2. po wygaśley li-
nii obojga płci, po reRebellizantach &c.

Ergo między spadkiem dobr lennych, a między spadkiem dobr dzie-
dzicznych oczywista różnica - y zniesione suppositum.

Do dobr dziedzicznych Krol Prawa niema, chyba grzech y wina na
dziedzicu przekonana otworzy prawo ad fiscum, albo upadek obo-
iey płci domu podda majątek iuri Caduco.

Obiekcya pagina ima w tych słowach dobra przed Unią od stolicy do
Stanu Rycerskiego odeszły już się nigdy nie mogły wracać do dobr
stołowych.

Wdzięcznie przymię tę obiekcya y zgadzam się na nią że dobra które
odeszły od stołu Krolewskiego już się do stołu wracać nie mają. lecz
gdy dobra zwerzdy y Dowtertyfzki ku stołowi do powrotu zawo-
łane więc wyznaie strona że od Stolicy lennością wieczystą nie-
odeszły

Gdyby albowiem Przywilej 1567. odeszłemi ich rozumiał albo len-
nością wieczystą mieć chciał, niemiałby prawa do stołuch od wo-
ływać, y przyłączać.

Y Konstytucya do tegoż celu zamierza, iż dobra nie te które już rozda-
ne, lecz które od rozdania wolne do stołu przychodzić mają y
dla tego rozwalnia pewszeczny szafunek Monarchow nad dobra-
mi stołowymi według woli y potrzeby Monarchi.

Tak się stało, dobra Zwerzdy y dowtertyfzki śladem Przywileju kiero-
wane po zgasley lenności przypadły do dyspozycyi Krola nie iż
by prawem lennym odeszły lecz iżby obyczaiem dożywotnim
rozrządzone były.

Więc Konstytucya wzięła skutek, bo dobra przyzły do szafunku Krola,
a Krolone według Przywileju przed Uniowego y według wolności
sobiedaney rozszafował.

Cały Głos Konstytucyi niezualazi występku w determinacyach doży-
wocia, owżem każdy punkt ewinkuje dobr dożywotność, y przy-
zwoitą ich dystrybutę.

Szafunek według woli i łaski Królewskiej niezastrawia mocy swoiey tylko co do wyboru osob, lecz rozpościera władzę swoią tak daleką iż na przypadek do stołu dobra, może iakie chcąc prawo y los determinować.

Czemu bo niema w Konstitucyi dołożenia iż takim Prawem y Przywileiem ma nadawać od stołu, iakim Prawem y przywileiem przyda do stołu.

Więc in hoc puncto co do osob, y co do natury, Prawo zwierzchności Monarchow nieściska y nie ogranicza.

W koniec silniejszey konwinkcyi dodaję Konstytucyą 1607: Folio 1601. vol: 2do Tytulo o Ekonomiach decydującą w takich słowach Ekonomii przyczyniać niemamy a przyczynione znieśliemy, infze zaś dobra ktore do stołu naszego należą y dodyspozycyi naszej przypadać będą dawać mamy dożywociem.

Więc przez zamiar tey Konstytucyi dana Królem zupełna wolność przypadające do stołu dobra naywłaściwiey dysponować dożywotnim darem.

Y to iest co miękczy opinią, a daie poznawać iż panująca władza nad dobrami stołowemi otwarte ma w rękę swoim prawo dożywotnie y tegoż dożywocia kogo chcąc uczestnikiem czynić może.

Niema Król uymy y przeszkody co by go niewoliło takim porządkiem oddawać dobra od stołu z iakiego losu y przeznaczania przyda do stołu, bowiem to prawo zlewa na Królow wtakich dobrach moc rządu dożywotniego.

Choczym pozwolił na to iż takim prawem od stołu szafowane mają być dobra iakim do stołu przyda.

Jednak y z takiego rozumienia iedno wypada iż dobra Zwerzdy y Dowertyszki przypadszy do stołu, stały się stołowemi y iako stołowe odeszły pod dożywocie według prawa.

Obiekcy na karcie 5. Repliki wniosła, że Przywileie rozne 1565: 1566. 1570. y 1609. datowane w podobnych wyrazach Przywileiowi Kwileckiego opisują lenności summowne a powygasley linii męskiej spadek dobr do stołu Hofpodarskiego po wyliczeniu summy Sukcesorom niewieścicy descendencyi ostrzegły.

imo R. w tych Przywileiach ktore J.P. Brzozowski dla przykładu złożył Królowi obowiązują siebie iż poty dobr do stołu brać niemają poki summy niezapłać, wiec takim warunkiem dla possessorow possessya, ubezpieczona a dla prawodawcy wstęp do zruynowania possessyi zamknięta. Czytać ad casum przywileie.

Opak się dzieie w Przywileiu Kwileckiem danym bo oprócz warunku zapłacenia summy obowiązał sukcesorow Kwileckiego w tych słowach powinni budut onoiem imienia do stołu naszoho Hofpodarskoho y potomkow naszych pusytyy &c.

Więc Alia Causa & alia ratio między powinnością Królowi przyzwolitą do zapłacenia summy, a między powinnością na sukcesorow włożoną wiecznego dobr wypuszczania stołowi. Pierwszy obowiązek Króla y skarb winnym czyni, drugi wracając wiecznie dobra do stołu, wykorzenia w dobrach oPinią lenności.

2do R. Przywileiy 1565. na dobra lenne w W. Brzeskim leżące Hauryłowi Kambulatowiczowi Czerkaskiemu dany przed Unią nie wzmiankuje przywrocenia dobr do stołu lecz proste nadanie bez kondycyi wyraża.

A posledniey po Unii 1586. R. potwierdzenie owego Przywileiy taki zawiera w sobie obowiązek po zeyściu Małżaki Czerkaskoho Imienia do stołu naszoho niebieruczy, pierwiey oprawy iey kotoiraia

od Kniazia Małzonka yapisana budet zaplatim.

Więc naturalnie ostrzegać musiał pewność zapłacenia wniosku bo go nadobra wniesć y opisać pozwolił po Unii więc Przywilej daleki od przypadku rzeczy, ten na sumę pewności doziera a Kwileckiemu dany dobra do stołu powracać kaze.

J nietylko ten szczegulnie 1586. R. datowany przywilej, ale y wzy. itkie powfzechnie, iako to 1570. 1585. 1784. 1586. ad praedi- catum zebrane Przywileie do wmwienia dobrom powierzchni lenności ważnemi nie są czemu bō Pouniowe, niemoga być przek- naniem do nasladowania, niemają też do przemiany w dobrach na- tury siły y zdolności przyzwoitey będąc extra sprawy.

3tio R. Jeżeli mowi J P Brzozowki że Przywileie po uniowe ważne są y zdolne były obowiązywać dobra na spadek do stołu więc po- zwala że Monarchowie po Unii mieli moc do przepisania dobrom ku stołu spadłym iakiey chcąc natury. czemu bō niepokłada Przywileiów przeduniowych y niekonwinkuie iaki stantych dobr przed unią lennym czy dożywotni zostawał.

Ergo te Przywileie po unii nastając dobrom naturę lenną po unii na- znaczły y spadek do stołu przepisały niewolnie, przeciwko Tra- ktatom Unii rządu monarchów seiskającym, y spadek ordynować, y do- brom naturę dawać zakazującym.

Oprocz tego Przywileie złożone w duchu sprawiedliwym niesprawia perfwazyi ile gdy infza kondycya w Przywileiu Kwileckiego in- fze w tych zamierzenie y niemoga się też równać między sobą bo infza moc y powaga przywileiów przed-uniowych, które same przez się są Prawem y prawa stanowią w tych jest liczbie Przywi- ley kwileckiego.

Infza zaś słabość y niedoężność Przywileiów po uniowych które przez nieobferwę Traktatu Unii chwieją się y niszczeją a te są zawo- łane ku obronie J P Brzozowskiego.

Mijam złość, albo dobroć Przywileiów dofyć powiedzieć że są ustron- ne, więc nic niestanowią w rzeczy.

Jtem Prožno dla przykładu uieto się tych Przywileiów dla napisane- go w nich terminu niemaiem do stołu dobr odbierały, aż do od- dania summy.

Niemogł dawca Przywileiu umknąć y niedać tego warunku bō do na- znaczenia summy, naznaczenie bezpieczeństwa possessyi, jest to kondycya przyrodzona.

Jeżeli zaś sciley y mocniej obracać serce y umysł na praediacata przy- wileiów, niemoga one być artykułem, ani racyą sądowi, bo onie sprawy niema y kognicya być niemoże ktoż zaręczy że te Przywi- leie niepokafowane, że natura dobr według ich trwa nieodmien- na wszak mogą teraz te same dobra być dożywotniemi lub inney natury które nazwaño lennością.

Zeby zaś kto był urgens, zeby kto przeciwko tym Przywileiom miał teraz sprawę, y kwestyonował de natura dobr temi przywileiami obiętych wtenczas byłaby kognicya ich a nieprawność stawczy się odkrytą mogłaby przysć do kassaty, y naturę dobr na utratę wydać.

Przed obliczem sądu niemoga mieć mieysca Przywileie ad praedica- ta wzięte niema albowiem nanie takiej rezolucyi Seymowej, ia- ka przychodzi około Przywileiu Kwileckiemu danego, bowiem nie dana Sądowi sprawa o infze dobra o infze Przywileie, tylką o naturę Zwerzdy y Dowtertyfzek, y Przywileiów do tego przypad- ku właściwych.

D

Ergo

Pręgo przykładem obcych Przywileciow uymować wiarę sądu jest to uczynić kognicyą rzezy y sprawy niebędącej na sprawie.

Wzajem Contra Przywileiom ad præjudicata wziętym składam różne Przywileie na czyście y nieobojętne lenności ktore niemają kondycyi rzywrocenia dobr do stołu.

Bo jeżeli sąd ma spoczywać y zaſtanawiac się na preiudycatach, więc ktorekolwiek mają termin przywrocenia dobr stołu wszystkie lennościściami nieſa, owſzem ſa prozne oboientne y nieprawdziwe te tylko ważne y pewne lenności ktore bez kondycyi ſą proſte y wyraſne.

Myſli rzeteliſey niemogą konwinkować præjudicata, władza albowiem ſadu niema naśladować przez ſądy czyli przykłady, lecz powin na ulegać powinnościom y Regułom prawa.

Na Oſiatek żebym to rzetelnie wypërſwadował kładę konſtytu. 1764. corona tytuło o Patronach w takich ſłowach UU. Patronowie produkuiąc ez exagieracyi præiudicatos allegowania dowodzić mają &c.

Więc præjudicata zakazane przeto y ſitonom wnosić, y Sądow niewolno naśladować przykłady.

Niema zawady dla dożywotniey w dobrach narury, niema kſztałtu y okraſy ſa narzucenia w teſz dobra lenności, bowiem iako Przywiley 1567. lennemi dobr nie uczynił, tak tłum Prawa y zgromadzonych obiekcyi, teſze lenności nieprzeſwiadczył.

Punkt drugi głosu wykładu nieprzerwaną po Unii az dotąd Poſeſſyą dożywotnią.

Pewnym ieſt że Hieronim Kwilecki bez ſynny iedną Corkę Małgorzatę Kwilecką do ſukcedowania w ſiopriu ſwoim zolaſił.

Małgorzata Kwilecka ſumny na do ra Zwerzdy Dowtertyſzki y Ziemię Gikaſka wniesionej aktorka doſiała się za Zonę Jakubowi Wolanowi.

Summa na okup poſeſſyi naznaczona gdy nieoddaną zolała Jakub y Małgorzata y Kwileckich Wolanowie pomienion• dobra prawem zaſtanwym wedle warunku Przywileiu poſſydowali.

W Czacie ſiedn naoletniey Wolanow Poſeſſyi. pierwey panniacy Zygmunt Auguſt, potym Krol Stefan nikomu Przywileiu na lenność niewydali, bo lenności w obrach mieć niecieli.

Lecz gdy Małgorzata Wolanowa odumarała, Jakub Wolan Poſeſſor dobr y aktor ſumny od Zony zapisowy proſił Krola Stefana o potwierdzenie Poſeſſyi dobr Zwerzdy y Dowtertyſzek dożywotniey

Krol Stefan wyraziwſzy kondycya Przywileiu Zygmunta Auguſta temi ſowy lubo Hieronimowi Kwileckiemu nadana była lenność iednak dołożono ten warunek iż gdyby on niemając potomkow Męſki go rodzaju z tego ſwiata z ſzedł. a Corki by pozolałi teſdy to warowac raczył, ieſlibyſny chcieli owe imiona do ſtołu naſzoho przywrocic pierwey wiano Zony Kwileckiego zapłacić mamy &c. przywraca do ſtołu dobra y nadaie Poſeſſyą dożywotnią dla Wolana y ſummę waruie czytając Przywiley 1586. Marca 10. dnia dato any.

Dbra do ſtołu prz. padłe oddał dożywociem, bo taka wolność z Konſtytucyi 1607. folio: 601. o Ekonomiach vol. 2do Ekonomii przyczyniac niemamy, a przyczynòone znieſiemy, a inſze dobra naſze ktore do ſtołu naſzego przypadac będą, dawać mamy dożywociem &c

Dobrze y waznie ſumma na tychże dobrach lokowana bo teſz Konſtytucya albo Donataryafzom, albo Skarbowi o płacać kaſe więc Wolan iako nowy Denataryuſz wniòł ſummę na dobra.

IP Brzozowſki ſtawa z Przywileiem pro præiudicato 1580. datowanym w ktorym ieſzeli się godziło Krolowi Stefanowi potwierdzając Przywiley na lenno czerkaſowi dokładać warunek około niebronie

- brania dobr do stołu aż dozaplacenia summy.
- Dla** czego temuż Monarże niegodziło się y niewolno było przypa-
dłe dobra do stołu oddać dożywociem Wołanowi.
- Dzieło** iednego Monarchi ieśli czynił waznie iak sam J P Brozowski
rozumie y nieprzeciży dla Czerkaskiego na lenno, tedy czynił wa-
znie y dla wołana na zwerzdy &c. bo iedną władzę pinowania
afirmare & negare nieprzystoi.
- Dał** Stefan dożywociem, bo dobra do stołu przypadzły stały się sto-
łowemi, y wolne były do szafunku tak po Unii, iak wolne były
dobra stołowe do rozrządzenia Monarchom przed Unią.
- Czemu** tak bo Przywilej przed Uniiowy na czas po Unii w doł idący
ortynacją około dobr pomienioych y przywrocenia do stołu, &
inde wolnego udysonowania zostawił.
- Akt** Przywileiu Stefana tym więcej powinien znaydowac kredytu
y konfyderacyi niemogł bowiem od tego Pana wychodzic nie-
prawny ktory walor y szafunek nadań ofiarą przysięgi umacniał
tak vol: fol: 892. R. 1579. omnia privilegia publica & privata
& omnes donationes legitime concessas manutenebo &c. Item
vol: fol: 916. wżytłkie Przywileie daniny zapisy iuste & legi-
time concessas emanatas utwierdzamy.
- Wiedział** Krol Stefan że zaprzyściągł moc Przywileiow, znał delika-
tność przyięgi wiedział też y wypisał kondycją Przywileiu
Zygmunta Augusta a że zgasła po Kwileckim lenność, wolno mu by-
ło komu chcąc oddać dożywociem, mowić zaś że nieprawnie wy-
dał Przywilej więc razem pomowić, że złamał przyięgę.
- Wzięły** na siebie dobra znowu te postać którą przed Unią przyodzia-
ne były, y na przywileiu Stefana staneły być dożywotniemi.
- Przepływała** Possessya dożywotnia od Possessora na Possessora nigdy
od głosu niebyło o lenności, nikt barwą lenności nieokrywał ale
każdy udziałem dożywocia kontentował się.
- Tandem** Eperyszowa będąc dożywotniczką y summy aktorką dzier-
żała dobra Zwerzdy y Dwertyszki gdy zaś pod dożywociem iey
Wołowicz Podkarbi Litt: exportował Przywilej dożywotni y
ią depoffydować bez oddania summy przed się wziął na wzajem
udali się do krokow procederu.
- Wydał** Krol Zygmunt III. Reskrypt do rozeznania sprawy nazna-
cza Kommissyą y doniey Kommissarzow.
- Wolne** y zwyczajne były wydawać na sądy Krolom Reskryptu tak
obiasniła Konstytucya 1736. Titulo pozwolenie sadzenia Assesso-
ryi więc dobrze y Reskrypt od Zygmunta III. wydany y za nim
ważnie odprawiona Kommissya.
- Przed** sądem Komissarskim Wołowicz negował summy Przywileiem
przed Uniiowym na dobra Zwerzdy y Dwertyszki wniesione y
w kontrowerfii swoiey nazywał dobra lennemi w słowach kiedy
J K Mc Zygmunt August Przywilej na lenno Heronimowi Kwi-
lekiemu dac raczył. &c.
- Ergo** nieukrywał lenności wydawał ją, y chciał mieć osadzonemi do-
bra za lenne, iżby przewodem lmnienia lennego zatarł sumnę
dożywotnią.
- Sąd** Komissarski czynił kognicią Przywileiu na lenności 1567. datto:
czynił kognicią obiekyi Wołowicza przeciwko lenności, iednak
nieuznał dobr lennemi, ale pod Prawo dożywotnie skłonił y na-
znaczył.
- Od** Wołowicza obiekyia lenności była, a Eperyszowa dożywocia swe-
go

go bronifa; rostrzał sąd kmeftyą wzajemną, nieodfądżono Epe-
ryafzowey od dozywocia. Ergo wdobrach lenności niebyła
bo lenność nie cierpi do żywotnictwa.

Gdyby Lenność rozciągała moc swoją na dobra, więc w takim rzeczy-
ftanie y Eperyafzowa tracić dozywocie, y Wołowicz od Przywilei-
leiu dożywotniego od padać był winien, dla czego dobra len-
nemi ogłoszone poszłyby do szafunku directi Domini, y niemie-
liby dożywotnika.

Lecz się opak dzieie, Eperyafzowa niestraciła dozywocia a Wołowicz
nieupadł na Praywileiu, bo przyznana iemu possessya dozywot-
nia, Ergo lenności niema.

Zgafzona lenność Dekretem, & ipfo facto skafowana lenność bo do-
bra dożywo niemi uznane, excognitione Przywileiu 1567.

Czytac Dekret Kommissarski 1624 Julii 20. dnia zażły.

Była kognicya lenności, bo Przywilei na lenność był przed sądem
złożony nieznaydziona lenność przez kognicyą Przywileiu y kon-
dycyi w nim, Ergo opinia lenności znegowana Dekretem y z pod
mocy iego nie umie siebie ożywić.

Jako W łowicz zyskał Dekretem Kommissarskim twierdżę Possessyi do-
zywotniey tak y wżyscy poznięysi Donataryuszowie dobra dożywo-
ciem posiadali bez Kwestyi y impedymetu.

Nastąpiła Konstytucya 1717. ta na karcie 360: vol. 6to. ritulo Hiber-
na naturam & qualitatem dobr probuie Bo Zwerzdy y Dowter-
tyfszki dożywotniemi ogłasza, z nich zwykły dobrom do ywot-
nim hiberny y kwarty podatek na znaćza Czytac Konstytucya.

Więc Konstytucya wyznaczeniem na dobre Hiberny y kwarty naturę
dożywotnią wdobrach ewinkuie.

Tym więcej wydatnieyfa w dobrach dożywotność bo akt Konstitu-
cyi uprzedziły rewizye y lustracye więc ta solenność inkwi owa-
ła ftanu dożywo iego, dociekła natury dożywo iey y podała
na approbatę Konstitucyi a Konstytucya approbatą swoją w po-
iła dobrom dożywotność, przeto imię lenności zniośa y wyikrzyła.

Zaprzyśię ony podatek Kwarty y Hiberny iako z dobr dożywotnich,
Konstytucya w ciągnęła na Tabelłę iaka dobra dożywotnie.

Ergo w dobrach powierzchni niewyglózowana natura doz wotnia, bo
Konstytucya też dożywotność przyznała y stwierdziła.

Approbowanę Konstytucya dożywotności nie wolno reformowac w len-
ność, bo to iest nieodmiennym, co prawo stanowi, inaczey czynic
więc chiba moc prawa nadwerezac y Prawo, prawem niemiec.

Jesz cze Konstytucya 1798. folio 1 52. vol: 2do titulo o pozw ch za
dwo rnych naturam & qualitatem dożywotnich oświeca ktore re-
wiziami obięte.

Tak y w teraznieyszym przypadku dobra Zwerzdy Dowtertyfszki pier-
wicy stan ich rewizye oznaymiły, potym determinacyom Konsty-
tucyi na dożywo iey uległy, więc są dożywotnemi.

Produkowane że ftiony Kaczanowskiey Przywileie y kwity podatko-
we dały poznać że dobra Zwerzdy y inne od Unii aż dotąd nie-
przerwanie darem dożywo iey dysponowane y possydowane były,
Więc sama Possessya długowieczna wyręcza od opinii lenney, a
naturę dożywotnią w celu stawí y perswadnie.

Coż iest powiedziano że naydłu ze possessye natury dobr nieprzei-
stoczą.

Reponitur od przed Unii spokyna kilku wiekow possessya nieodmie-
nia natury dożywo iey lecz iako dożywotnią naturę została y ciągnę-
ła possessya, tak też dożywotność y potwierdza possessya.

- 2do Nietrzeba odmieniac natury w dobrach bo do stolu wolne (bez lenności) przyszły, więc wolne na dożywocie wyższy według prawa.
- Nietkniętą wiekami possessyą dożywotnią reformować y obarczyć ją lennym tytułem to byłaby odmienić naturę, znieważyc Possessyą długowieczną w koniec woli Monarchow przed uniowey y przywilejom przed uniowym niepodlegać, y stronić od nich.
- Przywiedzione Konstytucye iedna 1581. vol: 2do fol: 1013. w słowach wszakoz. zawzdy y napotomne czasy Bona nulle iure adempta u Krola mogą być dochodzone.
- Druga kontt: 1588. vol: 2do folio 1212. w Wyrażeniu iako przodkom naszym wolno było non obstante quavis praescriptione u kazdego upominać się dobr stolu naszego, tak y nam &c & L.
- Więc te Konstytucye Erga magistratam stółowane Krolow wolnemi czy nią dopomnieć się dobr stółowych, y od nich ieśliby odeymowali dobra rekwirować dopuszczają.
- Inszy spor terazniejszy, y Konstytucie sprawie niezdatne bo Krol nie Brzozowskiemu nie oddał sprawy niema o zabranie dobr stółowych więc obiekcya daleka od przypadku.
- Niema kwestyi od Tronu o dobra stółowe, bo Monarchowie sami przypadłe do stolu na dożywocie ordynowali, więc niema y krzywdy y sprawy stółowej.
- Nic od Brzozowskiego do stolu niewzięto, nie doświadczył dotkliwości więc niema sprawy przeciwko stółowi inde allegował Konstytucyę extra caum.
- Jeżeli o dobrach stółowych Konstytucyi ku pomocy używa więc zgadza się nato że Zwerzdy y Dowtertyfzki są dobrami stółowemi y nie przeczy temu że będąc stółowemi przyzwocie na dożywocie odeszły.
- Dobra terazniejszye od stolu prawnie lub nieprawnie wyłączone to sprawa zwierzchności stółowej ad inquirendum, ale J P Brzozowskiemu przez walor tych Konstytucyi niewolna.
- Przepłynęła przez tyle dawności possessya, a zawzdy dożywotnia, więc nieporusza iey Przywilej exportowany na lenność.
- Przykrym ten moment nazywa J Pani Kaczanowska w ktorym ziednał J P Brzozowski utaiwszy naturę dożywocia nadanie y Przywilej lenności.
- Lecz Przywilej na ślady opacznych przełożeń idący, ukrył właściwą naturę dożywocia, a narzucił imię lenne przeto nieprawnie dany dożywotnictwa nieodbiera, a lenności nie daie.
- imo Nieważny na lenno Przywilej, bo morzy naturę dożywotnią, a prz odziewa dobra imieniem lenności.
- 2do Nieważny bo narusza Traktat Uniowy, który w kondycyach przywileiu Kwileckiego nadaie y stanowi dożywotność.
- Jtem nieważny według Konstytucyi 1613 vol: 3 fol 172. Bo in praesentium dożywotnich Przywilejow zyskany.
- Nie umie ten Przywilej reprezentować lenności, ani w mowić takiego rozumienia, iż gdyby dożywotność gasiła prawo swoje, a zaczęła ulegać przepisom lennym.
- Naturalny stan dobr jest dożywotni ta ich sytuacya w przywileiu Zygmunta Augusta zostawiona pozwolic odmiany dobrom, więc razem odmianę uczynić ustawom przed Uniowym.
- Nieprawny Przywilej y niemoże siebie tak daleko rozposztrzeniać, iż by reformował dobra z dożywotnich lennemi czynił albowiem

zwierchność panująca po Unii iuż niema władzy nowey do bro-
m przepisywać ustawy, tylko do woli przed Uniovey dary swoje na-
kłaniać.

Lenne Przywilej krzywdzi Skarb bowiem publiczny Hiberny y Kwar-
ty podatek znosi y ulzczupla, krzywdzi Monarchę y Prawa bo ad
vitiola narrata wzięty niemniej zmierz. a do zniewazenia Traktatu
Unii, bowiem przez miłość y tęsknotę do korzyści wzbudził J P
Brzozowski z dobr dożywotnich na lenne szukać reformy.

Na ostatek uciła dożywotniczkę, o ta bona fide dożywocia zahoro-
waną całym wiekiem sumną opłacała dzierżawę dopuścić wyguro-
wać lenności, więc Possessorkę wydać na oharę nędzy y wszytikich
od wódow nieprzyjąć.

Prożno Przywilej końcem lenności wydany, bo gdy w dobrach len-
nego imienia niezostaje więc prożnym y nieskutecznym upada.

Nietylko przez pewny swoy upadek żadney korzyści nieotwiera bo
ie przeciwny Prawu y przeciwny naturze dobr owszem za nie
porządny exportacya winnym czyni J P Brzozowski o gr zac wie
za cywilny 6. niedziel y 200. kop gr: Litt: według konitytucyi
1598..

O E X P E N S A.

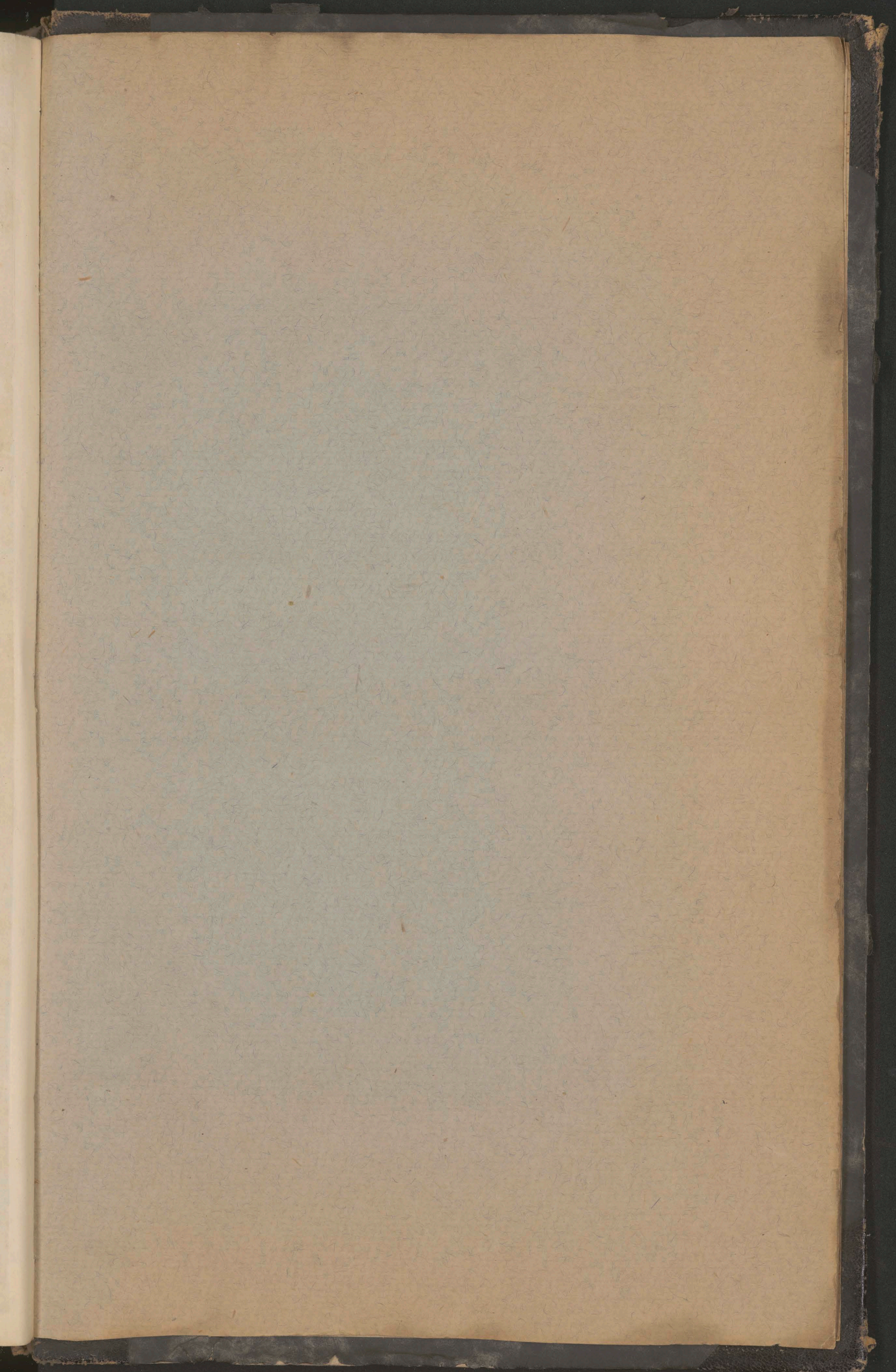
Dał okazją procederu J P Brozowski, wyniosł nieprawny Przywilej,
lecz pod pretextem tego Przywileju niezdoła dobr dożywotnich
w lenne zamienić, dla czego upaść musi na sprawie y też nie-
uchronnie winnym nakładow prawnych dla J P Kaczanowskiej
która rzetelny swoy wydatek 9000. Zł: Pol- zaprzyjęga y pro-
si na J P. Brzozowskim przyądzeuia.

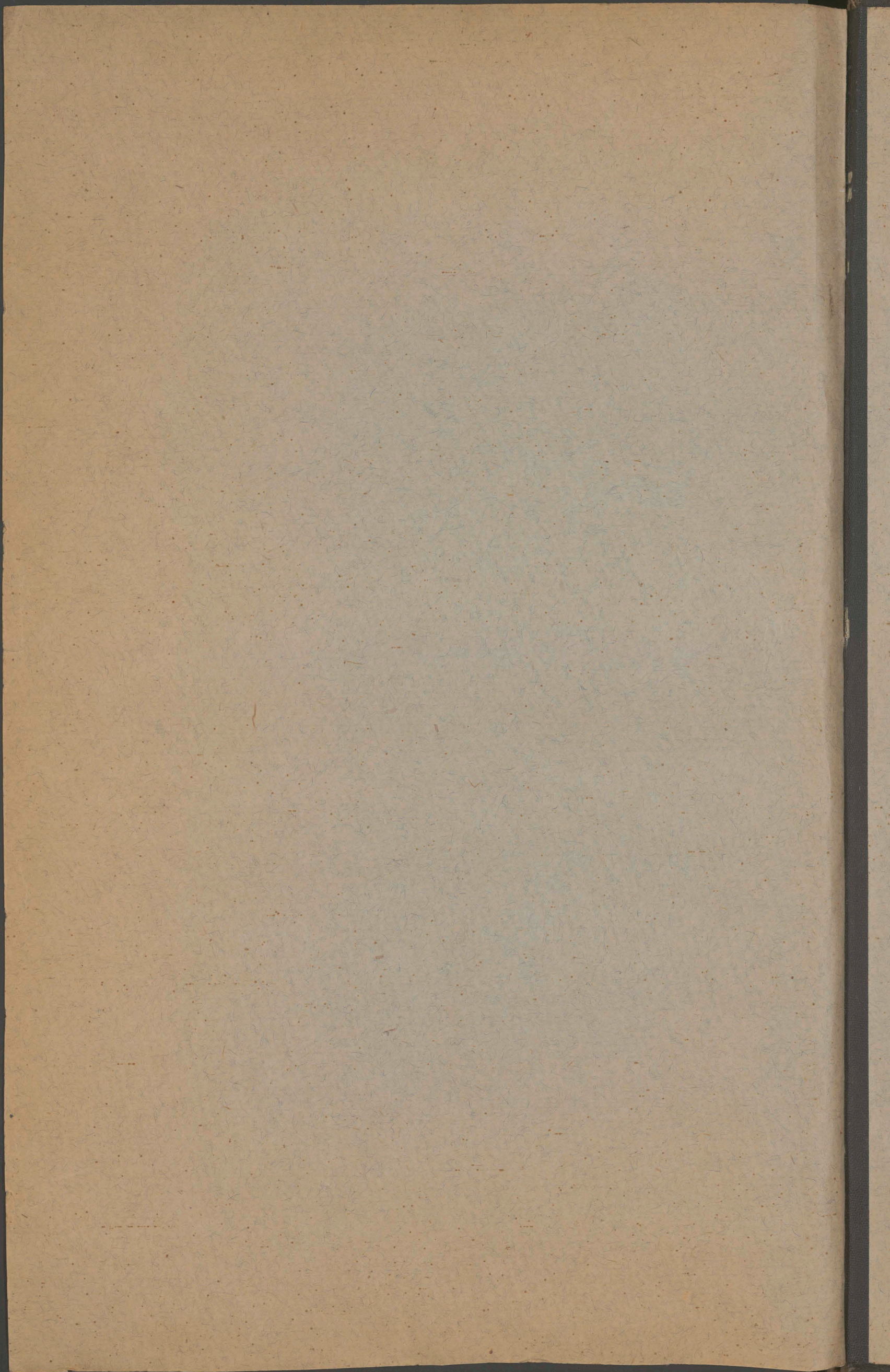
To konczy glos y sprawę.

10
50
50
72

50
72

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025902

